

PRZYWORA (3) *sb f*

o oraz a *prawdopodobnie jasne (tak w przewora)*.

sg *N* przywora (1). ◇ [G przywory.] ◇ *A* przyworę (1). ◇ *L* przyworze (1). ◇ [pl G przyw(o)r.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (dwa z niżej notowanych przykładów) – XVII w.

Miejsce ogrodzone dla zwierzęcia w stajni, może też drąg służący do przywiązywania koni; longurius Calep, Cn (3) : Longurius – Prziwora, item, Przeczni drąg, zerdz. Calep 612b; Naręczny lię też fkurczył iż sierz [lege: sierć] ná nim wftála/ [...] Trze grzywę o przyworę CzahTr L2v; [Uwiązał swego konika u płota, Bo w stajniej próżnej nie było przywory Otwin(?)Erot 113; Stajnia na lewą stronę od bramy [...], w której jest przywor na postawienie koni 30 LustrPom 195; LustrWpol I 6].

Przen (1) :

Wyrażenie: »przywora małżeństwa« (1): Gdyż tedy wyelka á ofobliwa to yeft lálká od miłego Bogá á ftworzycyelá nálfego/ gdy małżonkowye w ftadle á w przyworze małżeńftwá fwego dzyatki máyá myeć *GliczKsiąż C7.*

Synonimy: drąg, zerdź.

Cf PRZEWORA